

การศึกษาพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง
ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
A Study of Self-Confidence Behavior of Students
in Faculty of Mass Communication Technology
Rajamangala University of Technology Thanyaburi

กุลกนิษฐ์ ทองเงา* และสมใจ สืบเสาะ**

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2561 กำหนดขนาดตัวอย่างที่มีความเชื่อมั่น 95% และใช้แนวคิด การกำหนดตัวอย่างของ Taro Yamane จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลด้วย วิธีการสุ่มหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling) วิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากผลการวิเคราะห์สามารถเรียงลำดับพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่ามีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง อันดับที่ 1 คือ ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ข้อคำถามที่ 1 ฉันสามารถยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่นได้ ถ้าได้รับคำอธิบายเหตุผลที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 ($\bar{X} = 4.31, SD = 0.695$) อันดับที่ 2 ด้านการแสดงความคิดเห็น ข้อคำถามที่ 2 ฉันชอบสร้างทางเลือกใหม่ในการทำงานที่หลากหลายมากกว่าการให้ความร่วมมือในการทำงานใดๆ ที่ฉันไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ($\bar{X} = 4.12, SD = 0.649$) และอันดับที่ 3 ด้านความภาคภูมิใจในตนเอง ข้อคำถามที่ 6 ฉันมักจะตั้งจุดมุ่งหมายในการทำงานไว้ค่อนข้างสูงกว่าปกติ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ($\bar{X} = 4.09, SD = 0.741$) ตามลำดับ ด้านผลการวิเคราะห์ พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน ทั้ง 6 สาขา พบว่า สาขาที่มีพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับ 1 มี 2 สาขา คือ สาขาเทคโนโลยีการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง และ สาขาเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์

คำสำคัญ: พฤติกรรม / ความเชื่อมั่นในตนเอง / นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน

*ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

**อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Abstract

This research aimed to study the self-confidence behavior of students in Faculty of Mass Communication Technology Rajamangala University of Technology Thanyaburi. The sample was the 400 undergraduate students, who had registered in the academic year 2018. The samples of this research were calculated by using Taro Yamane formula with 95% confidence level with the Multi Stage Random Sampling. Researcher analyzed data by using mean and standard deviation. The analysis results can be prioritized the self-confidence behavior of students in Faculty of Mass Communication Technology Rajamangala University of Technology Thanyaburi. The first order was the working with others which consisted of the question No.1: I can accept other people's opinions, if I was given a reasonable explanation. The mean was 4.31 ($\bar{X}$ = 4.31, SD = 0.695). The second order was the idea expression which consisted of the question No.2: I prefer to create a new way to do a variety of work rather than cooperating in any work which I did not agree. The mean was 4.12 ($\bar{X}$ = 4.12, SD = 0.649). The third order was self-esteem which consisted of the question No.6: I tended to set my career goals higher than usual level. The mean was 4.09 ($\bar{X}$ = 4.09, SD = 0.741). Considering the analysis results of self-confidence behavior of the students in all 6 majors of Faculty of Mass Communication Technology, it revealed that the first highest values were composed of 2 majors; Television and Radio Broadcasting Technology Program, and Advertising and Public Relations Technology Program.

Keywords: Behavior / Self-Confidence / Students in Faculty of Mass Communication Technology

บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 และฉบับที่ 11 โดยรัฐบาลได้จัดทำแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง พ.ศ. 2555 แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจ ระยะที่ 2 ปีพ.ศ.2553-2555 เน้นการสร้างฐานรายได้ใหม่ของประเทศจากเศรษฐกิจความคิดสร้างสรรค์หรือเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ และการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ทั้งระบบให้ทันสมัย ซึ่งมนุษย์คือทรัพยากรที่มีคุณค่าที่สุดที่จะช่วยให้เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ (Creative Economy) เกิดขึ้นอย่างมั่นคงและยั่งยืน กระแสการพัฒนาแห่งการขับเคลื่อนโดยใช้เศรษฐกิจความคิดสร้างสรรค์ (Creative Economy) เริ่มได้รับการยอมรับ และเป็นนวัตกรรมของการพัฒนา “รากความคิด” ที่มีอิทธิพลต่อการแข่งขันในเวทีโลกภาคการศึกษาจึงมีส่วนสำคัญในการทำความเข้าใจต่อโมเดลทางเศรษฐกิจใหม่นี้โดยตรง (วารสารสามโกเศศ, 2552) ดังนั้นตัวจักรที่สำคัญของการพัฒนาที่ยั่งยืนจะเป็นไปได้อย่างสมดุลและเป็นพลวัตได้นั้นอยู่ที่การพัฒนามนุษย์ โดยให้แต่ละบุคคลได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพที่มีอยู่ การพัฒนาการเรียนรู้จึงมีความสำคัญอย่างมาก ที่จะส่งผลต่อการพัฒนาทางด้านสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์(อินทรา พรหมพันธ์, 2550) คุณลักษณะของ

บุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์ประกอบด้วยด้วยลักษณะ 3 มิติ คือ มิติด้านความคิด ประกอบไปด้วยความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่มและความคิดละเอียดลออ และมิติด้านจิตใจและบุคลิกภาพ ประกอบด้วยความอยากรู้อยากเห็น และความเชื่อมั่นในตนเอง มิติด้านผลงานสร้างสรรค์ ประกอบด้วย ความแปลกใหม่ ความเหมาะสมในการแก้ปัญหา ความละเอียดลออและการสังเคราะห์ ซึ่งทั้งสามมิตี้นี้ล้วนมีความสัมพันธ์และส่งเสริมซึ่งกันและกันและมีความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์อย่างยิ่ง (สมใจ สืบเสาะ, 2555)

ความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นมิติหนึ่งที่อยู่ในบุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์ เพราะความเชื่อมั่นในตนเองเป็นคุณสมบัติที่สำคัญอย่างหนึ่งของบรรดาผู้ประสบความสำเร็จ ลักษณะของคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะมีพฤติกรรม กล่าวคือ กล้าแสดงออกกล้าพูด กล้าคิด กล้าที่จะลงมือทำ มีความกล้าเสี่ยง ชอบริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งแปลกๆใหม่ๆมีความเป็นผู้นำ

ทฤษฎีความต้องการพื้นฐานของมาสโลว์ที่กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเองนั้นสามารถปลูกฝังให้เกิดขึ้นได้เพราะคนทุกคนในสังคมมีความปรารถนาที่จะได้รับความสำเร็จมีความภาคภูมิใจในตนเอง ต้องการให้คนอื่นยอมรับ นับถือในความสำเร็จของตนเอง ถ้าความต้องการนี้ได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอจะทำให้บุคคลนั้นมีความเชื่อมั่นในตนเอง ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะสนับสนุนกระตุ้นและผลักดัน ในผู้เรียนมีคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง เพราะว่าด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ถือเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความมั่นใจ การคิด การตัดสินใจ ที่จะกระทำสิ่งต่างๆให้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ และสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมต่างๆได้อย่างเหมาะสม วัตถุประสงค์ของการแสดงออกในการกล้าในการคิดและการพูด ใจคอมั่นคงไม่เชื่อคนง่ายมีเหตุผลรอบรู้มีความคิดสร้างสรรค์ ชอบทำอะไรแปลก ๆ ใหม่ ๆ กล้าเสี่ยง ชอบแสดงตัว มีความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จ ชอบอิสระ และชอบช่วยเหลือผู้อื่น

จากเหตุผลข้างต้นผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทราบว่า การจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรต่างๆ ของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ส่งผลให้นักศึกษามีพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองมากหรือน้อยเพียงไร และเป็นการตรวจสอบบุคลิกภาพของนักศึกษาในคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน ว่ามีคุณลักษณะและบุคลิกภาพความเชื่อมั่นในตนเองมากน้อยเพียงไร เพราะจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทำให้ผู้วิจัยตระหนักดีว่าคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพเช่นนี้ จะอยู่รอดในสังคม และคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพความเชื่อมั่นในตนเองจะกล้าตัดสินใจด้วยตนเองเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองจะสามารถทำใหตนเองประสบความสำเร็จในการทำงานได้ ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ และสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ได้ เหล่านี้ล้วนเป็นคุณลักษณะที่ต้องการของทุกหน่วยงาน และทุกองค์กรทั้งสิ้น ถือว่าเป็นบุคลิกภาพที่ดีอย่างหนึ่ง นับเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่จะต้องผลิตบัณฑิตที่มีความเชื่อมั่นในตนเองป้อนสู่ตลาดประชาคมอาเซียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้ทราบถึงพฤติกรรมความเชื่อมั่นของนักศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียนให้เหมาะสมกับงานอาชีพด้านสื่อสารมวลชน

2. ผู้สอน และผู้บริหาร คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้ทราบถึงข้อมูลคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีพฤติกรรมด้านความเชื่อมั่นในตนเอง เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาและปรับปรุงแก้ไข ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางตรงคือ ด้านการเรียนการสอน ด้านการฝึกอบรม และในทางอ้อม คือด้านการสร้างบรรยากาศและจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความเป็นอิสระในการเรียนรู้ และเพื่อเตรียมความพร้อมในการผลิตบัณฑิตที่มีบุคลิกภาพและจิตใจอันพึงประสงค์ขององค์กรป้อนออกสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

3. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักศึกษาในด้านอื่น ๆ โดยสมจินตนา คุปตสุนทร (2547, น. 9) ได้กล่าวถึงความเชื่อมั่นในตนเองว่าการแสดงความสามารถในการกล้าพูด กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่ขี้อาย ไม่ประหม่า มีจิตใจมั่นคงภาคภูมิใจในตนเองมั่นใจในความคิดของตนเองและพร้อมที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นกล้าตัดสินใจโดยไม่ลังเลไม่วิตกกังวล กล้าเผชิญต่อความจริง รู้จักการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเสริมสร้างให้นักศึกษามีคุณภาพเป็นที่ต้องการของสถานประกอบการ โดยนักวิจัยต้องทำการศึกษาค้นคว้าเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตในการวิจัย

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ประชากร นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ประกอบด้วย 6 สาขา ได้แก่ เทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์เทคโนโลยีการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง เทคโนโลยีมัลติมีเดียเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ เทคโนโลยีการพิมพ์ดิจิทัลและบรรจุภัณฑ์เทคโนโลยีสื่อดิจิทัล ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2561 กำหนดขนาดตัวอย่างที่มีความเชื่อมั่น 95% และใช้แนวคิดการกำหนดตัวอย่างของ Taro Yamane จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสุ่มหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling)

1.2 ระยะเวลาในการศึกษาความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระยะเวลา 1 ปี

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาจากแบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง (สนใจสืบเสาะ, 2555) โดยมีกระบวนการดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาวิธีการ เอกสารตำราเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องและวิเคราะห์องค์ประกอบย่อยด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

2.2 ศึกษารูปแบบการสร้างเครื่องมือวัดความเชื่อมั่นในตนเอง

2.3 ศึกษาปริมาณเชิงปฏิบัติการของความเชื่อมั่นในตนเองเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างแบบวัดความเชื่อมั่นในตนเองและกรอบของข้อคำถามในการวัด

2.4 กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างแบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง คือเพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมของนักศึกษาที่แสดงออกถึงความมั่นใจในการคิด การตัดสินใจ ที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ และสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยวัดจากการแสดงออกในการกล้าให้ความคิดและการพูด ใจค่อมั่นคงไม่เชื่อคนง่ายมีเหตุผล รอบรู้มีความคิดสร้างสรรค์ ชอบทำสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ กล้าเสี่ยงชอบแสดงตัว มีความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จ ชอบอิสระ และชอบช่วยเหลือหมู่คณะ สำหรับงานวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ การทำงานร่วมกับผู้อื่นการแสดงความคิดเห็นความคิดสร้างสรรค์ ความภาคภูมิใจในตนเอง และ ความมุ่งมั่นตั้งใจ

2.5 วิเคราะห์สังเคราะห์แบบวัดความเชื่อมั่นในตนเองให้ครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ซึ่งในแบบวัดได้กำหนดคุณลักษณะของความโน้มเอียงที่ต้องการจะวัดพฤติกรรมของนักศึกษาที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งจะให้นักศึกษาแสดงพฤติกรรมในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ที่เป็นความรู้สึกเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง (สนใจสืบเสาะ, 2555)

2.6 แบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองตามกรอบข้อคำถาม ซึ่งลักษณะของแบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง มีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีของไลเคิร์ต (Likert) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538) ดังนี้

เลือก 5 แสดงว่าข้อความนี้เป็นจริงมากสำหรับนักศึกษา

เลือก 4 แสดงว่าข้อความนี้ค่อนข้างเป็นจริงสำหรับนักศึกษา

เลือก 3 แสดงว่าข้อความนี้นักศึกษาไม่แน่ใจ

เลือก 2 แสดงว่าข้อความนี้ค่อนข้างเป็นเท็จสำหรับนักศึกษา

เลือก 1 แสดงว่าข้อความนี้เป็นเท็จมากสำหรับนักศึกษา

2.7 การเรียงคำถามในแบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง ข้อคำถามตั้งเป็นเชิงบวกและเชิงลบ อย่างละครึ่ง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการวัด ตัวเลือกตอบเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

2.8 นำแบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง ที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการวัดความคิดสร้างสรรค์ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม โดยใช้สูตร Index of Item Objective Congruence (IOC) การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) หาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ สำหรับเกณฑ์ที่ใช้พิจารณา คือข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือเป็นข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ลงมาเป็นข้อคำถามที่ไม่ได้

2.9 นำข้อมูลจากการวัดความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักศึกษามาแจกแจงความถี่ และเมื่อได้ผลคะแนนจากการวัดความเชื่อมั่นในตนเอง แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย โดยนำคะแนนของผู้ตอบแต่ละคนมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย การแปลผลคะแนนมีเกณฑ์การคิดคะแนนแบบวัดความเชื่อมั่น

ในตนเอง ใช้หลักการแปลงผลค่าเฉลี่ยในการให้คะแนนของคะแนนเฉลี่ยในการวัดความเชื่อมั่นในตนเอง ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความเชื่อมั่นในตนเอง มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความเชื่อมั่นในตนเอง ระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความเชื่อมั่นในตนเอง ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความเชื่อมั่นในตนเอง ระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความเชื่อมั่นในตนเอง ระดับน้อยที่สุด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้โดย

3.1 การศึกษาเอกสาร หลักการและทฤษฎี เอกสารตำราที่เกี่ยวข้องและวิเคราะห์องค์ประกอบย่อยด้านความเชื่อมั่นในตนเอง เพื่อนำมาสร้างแบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง

3.2 แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ประกอบด้วย 6 สาขา ได้แก่ เทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์เทคโนโลยีการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง เทคโนโลยีมัลติมีเดียเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์เทคโนโลยีการพิมพ์ดิจิทัลและบรรจุภัณฑ์เทคโนโลยีสื่อดิจิทัล จำนวน 400 คน

3.3 ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม โดยเลือกแบบสอบถามที่ตอบได้ถูกต้องสมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อเตรียมข้อมูลสำหรับการนำไปวิเคราะห์ต่อไป

3.4 ข้อมูลจากการวัดความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักศึกษามาแจกแจงความถี่ และเมื่อได้ผลคะแนนจากการวัดความเชื่อมั่นในตนเอง แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย โดยนำคะแนนของผู้ตอบแต่ละคนมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย การแปลงผลคะแนนมีเกณฑ์การคิดคะแนนแบบวัดความเชื่อมั่นในตนเองนำผล

3.5 วิเคราะห์ผล สรุปผล และอภิปรายผล

3.6 จัดพิมพ์รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

3.7 ถ่ายทอดและเผยแพร่ผลงานวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อดำเนินการเก็บแบบสอบถามพร้อมตรวจสอบความสมบูรณ์เรียบร้อยแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และ ร้อยละ (Percentage)

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมด้านความเชื่อมั่นในตนเองด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

ผลการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ประกอบด้วย 6 สาขา ได้แก่ เทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์เทคโนโลยีการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง เทคโนโลยีมัลติมีเดียเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์เทคโนโลยีการพิมพ์ดิจิทัลและบรรจุภัณฑ์เทคโนโลยีสื่อดิจิทัล จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสุ่มหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 206 คน เพศชาย จำนวน 194 คน มีอายุระหว่าง 20 – 21 ปี จำนวน 207 คน อายุ 18 – 19 ปี จำนวน 142 คน อายุ 22 – 23 ปี จำนวน 41 คน และ มีอายุต่ำกว่า 18 ปี และ อายุ 24 ปี ขึ้นไป จำนวนมีเท่ากัน จำนวน 5 คน จำแนกตามสาขาวิชา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเรียนอยู่ในสาขาวิชาเทคโนโลยีโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง เป็นอันดับแรก จำนวน 97 อันดับที่สองสาขาวิชาเทคโนโลยีการพิมพ์ดิจิทัลและบรรจุภัณฑ์ จำนวน 84 คน อันดับที่สามสาขาวิชาเทคโนโลยีมัลติมีเดีย จำนวน 81 คน อันดับที่ยี่สี่ สาขาวิชาการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ จำนวน 54 คน อันดับที่ยี่ห้าสาขาวิชาเทคโนโลยีถ่ายภาพและภาพยนตร์ จำนวน 50 คน และอันดับที่หกสาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อดิจิทัล จำนวน 34 คน

ผลการวิเคราะห์ พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง 5 ด้าน ได้แก่ การทำงานร่วมกับผู้อื่นการแสดงความคิดเห็นความคิดสร้างสรรค์ ความภาคภูมิใจในตนเอง และ ความมุ่งมั่นตั้งใจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การตอบแบบสอบถามของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีผลการวิเคราะห์ เฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.42 ($\bar{X} = 3.42$, $SD = 0.288$) มีระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน และแบ่งเป็นด้านบวกและด้านลบพบว่า

ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองด้านบวกในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความเชื่อมั่นระดับสูง หัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างแสดงถึงความเชื่อมั่นอันดับแรกคือ ข้อคำถามที่ 1 ฉันสามารถยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่นได้ ถ้าได้รับคำอธิบายเหตุผลที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.31$, $SD = 0.695$) อันดับสองคือ ข้อคำถามที่ 8 เมื่อเพื่อนๆ มีปัญหา ฉันจะรีบให้ความช่วยเหลือ โดยไม่ต้องร้องขอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.04$, $SD = 0.719$) อันดับสาม ข้อคำถามที่ 15 เมื่อฉันต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น ฉันสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ ได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.53$, $SD = 0.831$) พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นด้านลบ พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความเชื่อมั่นระดับปานกลาง โดยหัวข้ออันดับแรกคือ ข้อคำถามที่ 18 ฉันจะช่วยเหลือเพื่อนๆ เมื่อเขากล่าวขอความช่วยเหลือนั้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 2.88$, $SD = 0.909$) อันดับถัดมา ข้อคำถามที่ 16 ในระหว่างที่ฉันทำงานกลุ่ม ฉันมักจะคิดว่าตนเองไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการทำงานเท่าที่ควร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 2.85$, $SD = 0.974$) และ ข้อคำถามที่ 28 ฉันไม่ชอบรับตำแหน่งหัวหน้างานใดๆ เพราะกลัวเพื่อนๆ ไม่ให้ความร่วมมือ กลัวทำงานผิดพลาดเพราะไม่มีความรอบคอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 2.83$, $SD = 0.926$)

ด้านการแสดงความคิดเห็นพบว่า พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองด้านบวกในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความเชื่อมั่นระดับสูง หัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างแสดงถึงความเชื่อมั่นอันดับแรก คือ ข้อคำถามที่ 2 ฉันชอบสร้างทางเลือกใหม่ในการทำงานที่หลากหลายมากกว่าการให้ความร่วมมือในการทำงานใดๆ ที่ฉันไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.12$, $SD = 0.649$) อันดับสองคือ ข้อคำถามที่ 3 ในการทำงานกลุ่ม เมื่อมีความคิดเห็นที่หลากหลาย ฉันกล้าที่จะเสนอความคิดเห็นของฉัน ให้กลุ่มรับทราบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.03$, $SD = 0.740$) อันดับสาม ข้อคำถามที่ 14 เมื่ออาจารย์ถามความคิดเห็นต่าง ๆ ฉันจะยกมือ

แสดงความคิดเห็นที่แตกต่างจากเพื่อนๆ มากกว่าร้อยละตามเพื่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=3.51$, $SD=0.746$) พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านการแสดงความคิดเห็นด้านลบในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความเชื่อมั่นระดับปานกลาง โดยหัวข้ออันดับแรก คือ ข้อคำถามที่ 24 ฉันไม่ชอบตอบคำถามในชั่วโมงเรียน เพราะกลัวจะตอบผิด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=2.93$, $SD=0.915$) อันดับถัดมา ข้อคำถามที่ 20 เมื่อมีการให้แสดงความคิดเห็น ถ้ามีโอกาสเสี่ยงได้ ฉันจะเสี่ยงทันที มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=2.92$, $SD=0.980$) และข้อคำถามที่ 22 เวลาพูดคุยกับคนที่ไม่คุ้นเคยฉันมักจะวางตัวไม่ค่อยถูก เพราะฉันไม่มีอะไรดีเท่ากับคนอื่น เลยมักหลีกเลี่ยงการซักถาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=2.88$, $SD=0.876$)

ด้านความคิดสร้างสรรค์ พบว่า พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองด้านบวกในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความเชื่อมั่นระดับสูง หัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างแสดงถึงความเชื่อมั่นอันดับแรก คือ ข้อคำถามที่ 12 ฉันชอบคิดงานด้วยตนเองและดูตัวอย่างงานเพื่อเก็บข้อมูลมากกว่าที่จะคิดตามหรือลอกเลียนแบบงานจากที่อื่นหรือเพื่อนๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=4.01$, $SD=0.725$) อันดับสองคือ ข้อคำถามที่ 4 หากฉันมีโอกาสในการทำงาน ฉันชอบคิดงานที่มีความแตกต่าง จากเพื่อนๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=3.97$, $SD=0.773$) อันดับสาม ข้อคำถามที่ 13 ฉันมักมีแนวคิดใหม่ในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งทำให้เกิดความแตกต่างไปจากเพื่อนๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=3.60$, $SD=0.847$) พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านลบในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความเชื่อมั่นระดับปานกลาง โดยหัวข้ออันดับแรก ข้อคำถามที่ 21 ถ้าเพื่อน ๆ บอกให้ฉันแก้ไขการทำงานใด ๆ ฉันจะแก้ไขตามเพื่อนทันที มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=2.93$, $SD=0.942$) อันดับถัดมา ข้อคำถามที่ 23 ถ้างานที่ได้รับมอบหมายให้ฉันทำมาไม่ตรงกับเพื่อน ฉันจะเป็นกังวลมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=2.88$, $SD=0.966$) และ ข้อคำถามที่ 26 ฉันไม่ชอบให้ใคร ๆ มองฉันว่าเป็นคนแปลก กว่าคนอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=2.66$, $SD=0.825$)

ด้านความภาคภูมิใจในตนเอง พบว่า พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองด้านบวกในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความเชื่อมั่นระดับสูง หัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างแสดงถึงความเชื่อมั่นอันดับแรก คือ ข้อคำถามที่ 6 ฉันมักจะตั้งจุดมุ่งหมายในการทำงานไว้ค่อนข้างสูงกว่าปกติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=4.09$, $SD=0.741$) อันดับถัดมา ข้อคำถามที่ 9 ทุกครั้งที่ฉันได้รับมอบหมายให้ทำงานใดๆ ฉันจะมีความรู้สึกที่ ฉันสามารถทำงานนั้นได้อย่างดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=4.02$, $SD=0.730$) และข้อคำถามที่ 10 เมื่อทำงานประสบความสำเร็จ ฉันต้องการจะนำผลงานนั้นแสดงให้เพื่อนๆ ได้ทราบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=4.00$, $SD=0.736$) พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความภาคภูมิใจในตนเองด้านลบในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความเชื่อมั่นระดับปานกลาง โดยหัวข้ออันดับแรก ข้อคำถามที่ 25 งานหลายประเภทที่ฉันคิดว่าถูกต้องแล้ว แต่ฉันยังรู้สึกกลัวผิดเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=2.96$, $SD=0.859$) อันดับถัดมา ข้อคำถามที่ 30 เวลาเรียนฉันไม่กล้าถามอาจารย์ โดยเฉพาะเรื่องคำสั่งงาน เพราะฉันคิดว่ากลัวอาจารย์ดุ และกลัวอาจารย์คิดว่าฉันไม่ฉลาด ซึ่งฉันชอบคิดว่าถามเพื่อนดีกว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=2.90$, $SD=0.913$) และ ข้อคำถามที่ 27 เมื่ออาจารย์มอบหมายงานพิเศษให้ทำ ฉันจะไม่กล้าเสนอตัวรับงานนั้น เพราะกลัวทำไม่ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=2.81$, $SD=0.932$)

ด้านความมุ่งมั่นตั้งใจ พบว่า พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองด้านบวกในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความเชื่อมั่นระดับสูง หัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างแสดงถึงความเชื่อมั่นอันดับแรก คือ ข้อคำถามที่ 11 เมื่อฉันมีความตั้งใจทำงานใด ต้องทำงานนั้นให้เสร็จทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=4.08$, $SD=0.716$) อันดับถัดมา ข้อคำถามที่ 7 เมื่อฉันได้รับมอบหมายให้ทำงานฉันจะทำให้สำเร็จไม่ว่าจะมีอุปสรรคมากน้อยเพียงใด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=4.04$, $SD=0.750$) อันดับสาม ข้อคำถามที่ 5 เมื่อฉันตัดสินใจลงมือทำสิ่งใด

ฉันจะมุ่งมั่นทำสิ่งนั้นให้สำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=3.98, SD=0.718$) พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความมุ่งมั่นตั้งใจด้านลบในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความเชื่อมั่นระดับปานกลาง โดยหัวข้ออันดับแรก ข้อคำถามที่ 29 ฉันยังต้องการเวลาอีกสักกระยะถึงจะมีความพร้อมและมีความสามารถในการบริหารงาน หรือกิจกรรมต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=3.09, SD=0.910$) อันดับถัดมา ข้อคำถามที่ 19 ฉันไม่ชอบทำอะไรที่เป็นความเสี่ยงหรือคิดว่าจะไม่สำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=2.94, SD=0.970$) และ ข้อคำถามที่ 17 เมื่อฉันรู้ว่าจะงานที่ทำอยู่ เป็นงานที่มีปัญหายุ่งยาก ฉันจะพยายามหาโอกาสในการเลิกทำงานนั้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=2.90, SD=0.867$)

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่าพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน เฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.42 ($\bar{X}=3.42, SD=0.288$) มีระดับปานกลาง โดยข้อคำถามที่ทำให้เกิดพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง อันดับแรกคือ ฉันสามารถยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่นได้ ถ้าได้รับคำอธิบายเหตุผลที่เหมาะสม อันดับถัดมาคือ ฉันชอบสร้างทางเลือกใหม่ในการทำงานที่หลากหลายมากกว่าการให้ความร่วมมือในการทำงานใดๆ ที่ฉันไม่เห็นด้วย และข้อคำถาม ฉันมักจะตั้งจุดมุ่งหมายในการทำงานไว้ค่อนข้างสูงกว่าปกติ เป็นอันดับที่สาม ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองด้านบวกและด้านลบของนักศึกษาของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน ทั้ง 6 สาขา พบว่า พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านบวก สาขาที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับ 1 มี 2 สาขา คือ สาขาเทคโนโลยีการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง และ สาขาเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ อันดับ 2 คือ สาขาเทคโนโลยีการพิมพ์ดิจิทัลและบรรจุภัณฑ์ อันดับ 3 คือ สาขาเทคโนโลยีถ่ายภาพและภาพยนตร์ และ สาขาเทคโนโลยีมัลติมีเดีย อันดับสุดท้าย คือ สาขาเทคโนโลยีสื่อดิจิทัลส่วนพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านลบ สาขาที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับแรก คือ สาขาเทคโนโลยีการพิมพ์ดิจิทัลและบรรจุภัณฑ์ รองลงมา คือ สาขาเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ อันดับ 3 คือ สาขาเทคโนโลยีมัลติมีเดีย อันดับ 4 คือ สาขาเทคโนโลยีถ่ายภาพและภาพยนตร์ อันดับ 5 คือ สาขาเทคโนโลยีสื่อดิจิทัลและ อันดับสุดท้าย คือ สาขาเทคโนโลยีการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย การศึกษาพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนโดยแบ่งพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองออกเป็น 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ด้านการแสดงความคิดเห็นด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านความภาคภูมิใจในตนเอง และ ด้านความมุ่งมั่นตั้งใจ ของ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 6 สาขา ได้แก่ เทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์เทคโนโลยีการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง เทคโนโลยีมัลติมีเดียเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์เทคโนโลยีการพิมพ์ดิจิทัลและบรรจุภัณฑ์และ เทคโนโลยีสื่อดิจิทัล ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2561 จำนวน 400 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่มีความเชื่อมั่น 95% และใช้แนวคิดการกำหนดตัวอย่างของ Taro Yamane โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสุ่มหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถอภิปรายโดยแยกเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ผลการวิเคราะห์ พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง พบว่า พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองด้านบวกในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความเชื่อมั่นระดับสูง หัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างแสดงถึงความเชื่อมั่นอันดับแรกคือ ฉันสามารถยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่นได้ ถ้าได้รับคำอธิบายเหตุผลที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.31, SD = 0.695$) พฤติกรรมดังกล่าวสอดคล้องกับ Weinhold and Hilferti (1983, อ้างถึงในพินิตา มารุ่งเรืองและอัญชลี ทรัพย์เกษม, 2552) ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ประกอบด้วยทักษะ 4 ด้าน ซึ่งหนึ่งในนั้นคือ ทักษะความมั่นคงในตนเอง (Constancy skills) ได้แก่ ไม่หวั่นไหวต่อบุคคลที่ไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมของตนเอง ยอมรับในความผิดพลาดหรือความไม่สมบูรณ์ของตนเอง กล้าเสี่ยงกระทำสิ่งใหม่ ๆ ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อื่นโดยไม่กระทบกระเทือนต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองยอมรับในสิ่งที่ไม่เป็นตามที่คาดหวังไว้ได้ ส่วนพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ด้านลบ พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความเชื่อมั่นระดับปานกลาง โดยหัวข้ออันดับแรกคือ ฉันจะช่วยเหลือเพื่อนๆ เมื่อเขากล่าวขอความช่วยเหลือนั้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 2.88, SD = 0.909$)

ด้านการแสดงความคิดเห็นพบว่า พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองด้านบวกในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความเชื่อมั่นระดับสูง หัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างแสดงถึงความเชื่อมั่นอันดับแรก คือ ฉันชอบสร้างทางเลือกใหม่ในการทำงานที่หลากหลายมากกว่าการให้ความร่วมมือในการทำงานใดๆ ที่ฉันไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.12, SD = 0.649$) พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านการแสดงความคิดเห็น ด้านลบ ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความเชื่อมั่นระดับปานกลาง โดยหัวข้ออันดับแรกคือ ฉันไม่ชอบตอบคำถามในชั่วโมงเรียน เพราะกลัวจะตอบผิด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 2.93, SD = 0.915$) จากการขาดความเชื่อมั่นในด้านนี้ควรส่งเสริมให้การเรียนการสอนในห้องเรียนมีความเป็นกันเอง หากิจกรรมให้ผู้เรียนทำร่วมกันเพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีและมีความสุขในการเรียนจะสร้างความเชื่อมั่นในการแสดงความคิดเห็น พูดคุย ได้ตอบและเกิดเป็นความคิดใหม่ๆ ได้ มีนักวิจัยที่สนับสนุนความคิดดังกล่าวคือ Argyle (2001), Gasper (2004) และ Mayers (2002) กล่าวว่าบุคคลที่มีความสุขจะมีความผ่อนคลายและมีความสามารถในการเปิดรับประสบการณ์ใหม่ ๆ มีความสามารถในการเข้าร่วมกลุ่ม หรือสมาคมและสร้างความคิดแปลกใหม่ได้อย่างอิสระและหลากหลายอย่างคล่องแคล่ว

ด้านความคิดสร้างสรรค์ พบว่า พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองด้านบวกในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความเชื่อมั่นระดับสูง หัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างแสดงถึงความเชื่อมั่นอันดับแรกคือ ฉันชอบคิดงานด้วยตนเองและดูตัวอย่างงานเพื่อเก็บข้อมูลมากกว่าที่จะคิดตามหรือลอกเลียนแบบงานจากที่อื่นหรือเพื่อน ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.01, SD = 0.725$) จากข้อคำถามนี้แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมั่นด้านความคิดสร้างสรรค์ที่พร้อมจะพัฒนาผลงานให้ออกมาแปลกใหม่ สอดคล้องกับ สมใจ สืบเสาะ (2555, น.237) กล่าวว่า บุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์จะเป็นบุคคลมีคุณภาพและมีความยั่งยืน ซึ่งบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับยุคสมัยปัจจุบันต้องพัฒนาคุณลักษณะตามองค์ประกอบความคิดสร้างสรรค์ใน 2 มิติ ได้แก่ มิติด้านบุคลิกลักษณะและจิตใจ และมิติด้านผลงานสร้างสรรค์ทั้งสองมิติมีความสัมพันธ์กันและส่งเสริมซึ่งกันและกัน และมีความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์ พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความคิดสร้างสรรค์ด้านลบในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความเชื่อมั่นระดับปานกลาง โดยหัวข้ออันดับแรก ถ้าเพื่อนๆ บอกให้ฉันแก้ไขการทำงานใดๆ ฉันจะแก้ไขตามเพื่อนทันที มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 2.93, SD = 0.942$) จากข้อดังกล่าวสามารถส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาได้ สมใจ สืบเสาะ (2555, น. 239) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการเรียนแบบสร้างสรรค์เชิงธรรมชาติแบบเว็บ อีเลฟโมเดล

(ELATE Model) ซึ่งเป็นการนำเอาแนวคิดและหลักการของการเรียนบนเว็บ หลักการและทฤษฎีการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ มาผสมผสานกับสื่อบันเทิงแบบมีลติมีเดียเพื่อมาบูรณาการให้ได้กระบวนการเรียนแบบสร้างสรรค์เชิงธรรมชาติบนเว็บ ในลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีการแก้ไขปัญหาเพื่อสร้างความท้าทายทางความคิดส่งเสริมให้เกิดความกระหายใคร่รู้ อยากรู้ อยากเห็นและเกิดความ กล้าแสดงออกมั่นใจในการคิดโดยไม่วิตกกังวลว่าจะผิด ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พูดคุย ปรีกษาโต้แย้ง และแลกเปลี่ยนความคิด ดังนั้นความคิดย่อมหลากหลายมากกว่าผู้เรียนที่เรียนคนเดียว อีกทั้งยังมีเครื่องมือทางเทคโนโลยีมาช่วยสนับสนุนและสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้อีกด้วย ซึ่งประเด็นที่ทำให้เกิดผลทางความคิดสร้างสรรค์ในมิติด้านจิตใจและบุคลิกภาพ

ด้านความภาคภูมิใจในตนเอง พบว่า พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองด้านบวกในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความเชื่อมั่นระดับสูง หัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างแสดงถึงความเชื่อมั่นอันดับแรก คือ ฉันมักจะตั้งจุดมุ่งหมายในการทำงานไว้ค่อนข้างสูงกว่าปกติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=4.09$, $SD=0.741$) พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความภาคภูมิใจในตนเอง ด้านลบ ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความเชื่อมั่นระดับปานกลาง โดยหัวข้ออันดับแรก งานหลายประเภทที่ฉันคิดว่าถูกต้องแล้ว แต่ฉันยังรู้สึกกลัวผิดเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=2.96$, $SD=0.859$) การขาดความเชื่อมั่นข้อนี้อาจส่งผลให้เกิดการไม่กล้าพัฒนางานหรือกิจกรรมต่างๆ ซึ่งอาจเสียโอกาสที่ดีได้ สอดคล้องกับ สถิติ วงศ์สุวรรณ (พินดา มารุ่งเรือง และอัญชลี ทรัพย์เกษม, 2552) ให้ความเห็นว่าความเชื่อมั่นในตนเองยังเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลสามารถจัดการกับความเครียดได้ด้วยตนเอง มีการตัดสินใจได้ดี และมีความพึงพอใจในชีวิต ถ้าไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง บุคคลนั้นก็จะขาดโอกาสที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ และเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตให้มีความสุข

ด้านความมุ่งมั่นตั้งใจ พบว่า พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองด้านบวกในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความเชื่อมั่นระดับสูง หัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างแสดงถึงความเชื่อมั่นอันดับแรก คือ เมื่อฉันมีความตั้งใจทำงานใด ต้องทำงานนั้นให้เสร็จทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=4.08$, $SD=0.716$) โดยทัศนะของ Weinhold and Hilferti (1983 อ้างถึงในพินดา มารุ่งเรืองและอัญชลี ทรัพย์เกษม, 2552) ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ด้านทักษะการควบคุมตนเอง (Influence skills) ได้แก่ สามารถกระทำในสิ่งที่ตนตั้งใจไว้ สามารถกระทำสิ่งต่างๆ ให้บรรลุเป้าหมายที่ตนตั้งใจไว้ มีความสามารถในการตัดสินใจด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบ สามารถ แก้ปัญหาของตนเองได้ สามารถควบคุมตนเองได้ดีภายใต้ความกดดันและความตึงเครียด สามารถเผชิญกับ ความล้มเหลวได้ พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความมุ่งมั่นตั้งใจด้านลบในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความเชื่อมั่นระดับปานกลาง โดยหัวข้ออันดับแรก ฉันยังต้องการเวลาอีกสักระยะถึงจะมีความพร้อมและมีความสามารถในการบริหารงาน หรือกิจกรรมต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=3.09$, $SD=0.910$) ทั้งนี้ การส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองให้เกิดขึ้นนั้น สถาบันที่สำคัญคือ สถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษา เนื่องจาก สถาบันครอบครัวเป็นผู้ให้การเลี้ยงดู ให้ความรัก ความอบอุ่น รวมทั้งให้โอกาสเด็กที่จะกระทำการสิ่งต่างๆ ส่วนสถาบันการศึกษาเป็นผู้ส่งเสริมโดยการจัดบรรยากาศ และกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียนให้เกิดขึ้น รวมทั้งให้การสนับสนุนการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกตามศักยภาพของตนเอง

กล่าวได้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self Confidence) คือ การกล้าตัดสินใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยความมั่นใจ กล้าแสดงออก สามารถทำสิ่งต่างๆ ได้ด้วยตนเอง พึ่งพาตนเอง และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ เพื่อให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้กับผู้

เรียนโดยเฉพาะในระดับบัณฑิตศึกษา ประกอบกับผู้เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน ควรให้ความตระหนักเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากผู้เรียนด้านนี้ส่วนใหญ่จะต้องเป็นผู้ดำเนินการผลิตสื่อหรือขับเคลื่อนผลงานสร้างสรรค์ให้กับสาธารณชน ดังนั้น สถาบันการศึกษาสามารถทำได้โดยสร้างแบบอย่างที่ดี สร้างกิจกรรมที่เอื้อและสนับสนุนต่อทักษะดังกล่าว ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ด้านการแสดงความคิดเห็นด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านความภาคภูมิใจในตนเอง และ ด้านความมุ่งมั่นตั้งใจ เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความพร้อมในการเข้าสู่โลกของการทำงาน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1. ฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ควรร่วมกันพิจารณาระดับความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาในหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ เพื่อร่วมกันหาแนวทางในการพัฒนาให้นักศึกษามีระดับความเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น
2. ความพร้อมของสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการเตรียมการของผู้สอน ควรให้ความช่วยเหลือครู ผู้สอน ทั้งในด้านความรู้ในการจัดทำแผนการสอนและอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับแหล่งความรู้ วัสดุ อุปกรณ์ สื่อและเทคโนโลยีต่าง ๆ และควรศึกษาปัญหาและความต้องการของผู้เรียน มีการวิเคราะห์หลักสูตรร่วมกันและพิจารณาจัดทำหลักสูตรในเรื่องที่ผู้เรียนสนใจ และ จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยโดยออกแบบการวิจัยที่ควบคุมตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจส่งผลข้างเคียงกับพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วินัยในการเรียน และความพึงพอใจในการเรียน
2. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบระดับความเชื่อมั่นในตนเองของบัณฑิตก่อนเข้าสู่สถานประกอบการกับความพึงพอใจของสถานประกอบการผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพ สอดรับกับความต้องการของสถานประกอบการมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- พนิดา มารุ่งเรืองและอัญชลี ทรัพย์เกษม. (2552). *ความเชื่อมั่นในตนเองของบัณฑิตมหาวิทยาลัยธนบุรีก่อนเข้าสู่สถานประกอบการ*. กรุงเทพฯ: สำนักวิจัยและวางแผนพัฒนา มหาวิทยาลัยธนบุรี.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วราภรณ์ สามโกเศศ. (2552, 18 มิถุนายน). *รู้จักเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)*. มติชน, น. 6
- สมจินตนา คุปตสุนทร. (2547). *การศึกษาความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นพื้นบ้านของไทย*. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การศึกษาปฐมวัย), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สมใจ สืบเสาะ. (2555).การพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เชิงธรรมชาติบนเว็บเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

อินทิรา พรหมพันธ์. (2550).การพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้การสอนบนเว็บโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบเบรนนเบสตีในวิชาการออกแบบเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนิสิตนักศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Argyle, M. (2001). *The psychology of happiness*. New York: Rout ledge.

Denise de Souza Fleith, & other. (2002). Effects of Creativity Training Program on Divergent Thinking Abilities and Self-Concept in Monolingual and Bilingual Classrooms. *Creativity Research Journal*, 14(3-4), 373-386.

Gasper, K. (2004). Permission to seek freely The effect of happy and sad moods on generating old and new ideas. *Creativity Research Journal*, 16(2-3), 215-229.

Mayes, T. (2002). Learning technology and learning relationships. In Stephenson, J.(Ed.), *Teaching and learning online: Pedagogies for new technologies* (pp. 16-22). London: Kogan.